

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Словова Царства

“І зрозуміють, що я - Єгова”.

Езекиїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
Ten Cents Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

VOL. LXIII   МІСЯЧНИК   № 5
Травень,   (May)   1942

ЗМІСТ:

ДІТИ ЦАРЯ	67
Обов'язок родичів	68
Обов'язок дітей	68
Правительство	69
КІНЕЦЬ ДЕМОНСЬКОГО ПРАВЛІННЯ (Ч. 1)	70
Визначні	72
Тотожність	72
КІНЕЦЬ ДЕМОНСЬКОГО ПРАВЛІННЯ (Ч. 2)	78
“ДІТИ”	66
“ПОТІХА ДЛЯ ВСІХ, ЩО СУМУЮТЬ”	66
“СЛУГИ ЄГОВИ ЗАХИЩЕНІ”	66

“ВИ СВДКИ У МЕНЕ ШО Я БОГ ГОВОРІТЬ ЄГОВА” - Іса. 43:12

Ukrainian Monthly, published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St.,

Brooklyn, N.Y., U.S.A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD, *President* W. E. VAN AMBERG, *Secretary*

"Діти твої навчати не сам Єгова, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми." — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдішній Бог, існуючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворін; що Їогоєс був початком Їого творива, і Їого активним чинником у творенні всіх речей; що Їогоєс є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чинником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив Їого на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивівши Їого в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Їого в усяку силу й владу.

ЩО ЄГОВАОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є теократичною янїї йма — Сион, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Хрїста є дітьми Сиону, членами Єгової організації і Їого свідками, яких завдання й привилей є свідкувати про всевишнїє Єгоєс, заїцати про Їого задуми взглядом людства, як про це є записано в Біблії, і нести авочі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Хрїста на престолі владі, який скинув Сатану з неба й зачав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступає велике діло Господнє буде знищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть дальше виконувати Божий приказ "сповняйте землю" праведними людьми.

"ДІТИ"

Оголошена і випущена в неділю вранці 10 серпня 1941 року, на Теократичному зібранні свідків Єгови в Сент-Луїсі, штат Міссурі, США, наприкінці завершальної промови на тему "Діти царя", нова книга "Діти" здобула миттєве сприйняття з боку багатьох тисяч, що зібрались. Написана суддею Рутерфордом, книга "Діти" була, як показано її початковим прийомом в Сент-Луїсі, його найпопулярнішою книгою, причому недарма. Вона написана в оповідальнім і розмовнім стилі, цікаво і просто показуючи найостанніші Біблійні правди відносно славної надії, яку незабаром перетворюють в життя люди доброї волі, що сьогодні живуть. Книга Діти оправлена в блакитну полотняну оправу. Заголовок витиснений золотими буквами, що є незвичним. Текст містить многи прекрасні кольорові образки і доповнений предметним вказівником. Ви високо оціните видання автора, так як воно містить точний зміст спеціального послання, написаного рукою автора, яке адресоване "Дітям Царя". Ви можете отримати її, внісши 50 центів за копію, яку вам надішлють після передоплати, поштою. Це видання є обмежене.

"ПОТІХА ДЛЯ ВСІХ, ЩО СУМУЮТЬ"

Нова книжечка була випущена відповідно з висновком публічного виступу судді Рутерфорда на недавньому Теократичному зібранні в Сент-Луїсі, на тему "ПОТІХА ВСІХ,

ЙОГО МІСІЯ

ЦЕЙ журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Їого задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої допомоги свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всецільо й безвиїмково стоїть за царством Бога Єгови під Христом, Їого олюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичного студіювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечности, ані Їого сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через пошто-вий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплату треба вислати впрест до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна послати до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний пошто-вий переказ.

Закордонні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African . . . . . Boston House, Cape Town, South Africa

Присмо в кожному случі адресувати на імя Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немоцї, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башу даром, якщо вони вишлють аплікацію до видавця раз у рік, зазначаючи причину такої аплікації. Ця ми раді допомогти бідним, та поштова регула вимагає письменно-ї аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба є це попросять. На пресьбу змінити адреси в протягу одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ЩО СУМУЮТЬ", містить весь поданий текст тієї промови, і ця "вість потіхи" була прийнята тим великим зібранням. Це перше видання яке правильно визначає "царя північного" і "царя південного", як предсказано в Даниїла 11. Брошура містить 32 сторінки з оправою із одноколірного паперу, передня сторінка обкладинки містить назву "ПОТІХА ВСІХ, ЩО СУМУЮТЬ" та з прямокутним знаком зверху з фатальними словами "Кінець держав осі". Ви можете тепер отримати дану брошуру за 5 центів за копію, яку вам надішлють після оплати поштою.

"СЛУГИ ЄГОВИ ЗАХИЩЕНІ".

Випуск цієї цінної книжечки був особливим для зібрання в Сент-Луїсі минулого літа. Зібрання отримало його з високою оцінкою і вдячністю і його також можуть отримати всі зацікавлені, які не приймають участі в боротьбі, яку завітуючий народ Єгови виконує по праву даного Богом і гарантованої Конституцією свободи, а саме, зібрання і публікації та відкриті промови при почитанні Всемогучого Бога і в проголошенні радісної новини Їого ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИЛІННЯ. У цій книжечці ви знайдете виражені постанови найвищих судів Сполучених Штатів на підтримку свідків Єгови і захист їх прав і свобод в Їого службі. Зміст цих 32 сторінок цієї важливої інформації і документальні річі є поміщені в акуратну і міцну палітурку. Вона коштує 5 центів за копію з передоплатою поштових послуг.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LXIII

Травень, 1942

№ 5

ДІТИ ЦАРЯ

[Продовження]

“І будеш ти наказувати про їх синам твоїм і промовляти до серця їх, седючи в домівці твоїй, і йдучи в дорозі і лягаючи і встаючи”.— 5 Мойс. 6:7

Нім взяти контроль над землею, то Ісус спершу викупив своєю кров'ю-життям всіх послужних одиниць, і тоді Він приходить в славі, честі й силі як Цар ЄГОВОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА і бере керівництво над всіма річчями під ТЕОКРАТІЄЮ. Тому й написано: “А бачимо Ісуса, малим чим умаленого від ангелів, за муку смерти увінчаного славою й честю, щоб благодаттю Божою за всіх пожив смерті”. (Жид. 2:9) Він викуплює всіх, що стаються Його підлеглими дітьми.

³⁰ Ці діти включають “князів” і класу “великої громади”. Таким чином видимі представителі і діти свого Отця, Царя, будуть уживати панування над землею, над рибами і птахами, і всіма звірами лісовими й польовими. Господь дає своє запевнення, що ніхто із звірів чи інших тварин не буде шкодити чи чинити насильство Його дітям. Наприклад, мале ягнятко ходитиме вкупі з левом, а всі звірята й всі діти стануть дійсними приятелями, як написано: “Тоді буде вовк укупі із ягнятком жити, барс — із козяням лежати; та й телятко, левчук і віл зможуть жити разом, а мала дитина зможе їх пасти. І ведмедиця й корова вкупі пастись будуть, а їх маленькі лежатимуть поруч, ба й лев соломою харчитись разом з волом буде. І хлопятко гратиметься над корою гаспида, і дитина засуне руку свою у гніздо зміїне. На всій святий горі в мене одні одним шкодити не будуть, бо земля так повна буде розумінням Бога, як водою море”. (Іса. 11:6–9) Тоді настане вічний мир між чоловіком а звіром, як заявив Господь: “І вчиню тоді вмову задля них із звірами польовими, з птаством під небом і всім тим, що човгає по землі; й закину луки та мечі й війну з землі, й дам їм жити безпечно”.— Осії 2:18; Езек. 34:25.

³¹ Діти Царя будуть ужиті Господом, щоб зробити землю місцем слави і краси. (Іса. 60:13; 66:1) Земля, під управою і доглядом князів та покірних дітей стане Царським садом, раєм,

котрого Еден був типом, і все на ній буде проголошувати хвалу Всевишнього і Царя.— 1 Мойс. 2:15.

МАНДАТ

³² Теперішні народи знаходяться в передсмертних муках, і скоро Армагедон, битва в той великий день Бога Всемогучого, провадитиметься, і в котрій Христос цілковито побідить, відпихаючи й винищуючи всяку лукаву річ. В тій битві всі лукаві гнобителі і всі противники ТЕОКРАТІЇ пропадуть. Тоді переживши Армагедон “велика громада”, діти Царя, виконає Божественний мандат, що дав Бог Адаму, і котрого Адам загубив з причини свого непослушення.

³³ Божий замір не може зазнати невдачі. (Іса. 46:11) Він дав своє слово, що земля буде заселена праведними людьми. Сини Ноя зробили образ, який устанавлює зв'язок з виконанням того Божественного мандата. (1 Мойс. 9:1) Діти Царя сповнять той Божественний мандат в реальності й повноті на славу Господа. Для дітей Царя тим мандатом є: “Плодіться і множуйтесь, і сповняйте землю”. Таким чином буде виконаний послужними дітьми Царя найбільший привілей поставлений перед людськими сотворіннями.

³⁴ Сповнення того Божественного мандата є одним із многих благословенств тепер поставлених перед Йонадабами як послужних і майбутніх дітей Царя, і вони сповнять його у виконанні на славу Бога і Царя, коли мине Армагедон. Праведні сотворіння виконають і сповнять той мандат справедливості, і вони робитимуть це під наглядом Царя праведності. Під Його наглядом діти Царя, що становлять “велику громаду”, будуть женитися і народжувати дітей в праведності, котрі-то потомки також будуть дітьми Царя. “Марно трудитись не будуть, ні діти роджати на горе; будуть бо родом благословеним од Господа, а з ними й їх пото-

мки". (Іса. 65:23) Таким чином земля під володарюванням ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА буде наповнена звершеними людьми, що на віки буде на честь і хвалу ім'я Єгови і ім'я Його Царя. Вони будуть людьми Господа, а Він буде їх Богом і Життядателем. Тоді діти не будуть хворіти та вмирати. Кожному буде дана повна нагода доказати свою цілковиту посвяту Царю і ЄГОВІ, і наколи хтось умре, то це буде лише з причини його власного добровільного непослушення, і за таким не будуть плакати чи сумувати.— Одр. 21:4; Езек. 24:16–18; також *Оправдання*, том 2, стор. 332–334.

³⁵ Шлюб є Божественним заведенням, і тому є зроблений святим через Всемогучого Бога. Під володарюванням лукавих шлюб стався пародією. Під правлінням Царя ТЕОКРАТІЇ шлюб станеться святим і на славу Богу. В старинних часах типічний завітуючий Божий нарід, що любив Його, шукав у Господа провідництва у виборі жінки для чоловіка. (1 Мойс. 24:1–67) Це є принаймні натяк на те, що під ТЕОКРАТІЄЮ чоловіки і жінки шукатимуть лиця Господа, Царя, і проситимуть Його зробити вибір жінки для чоловіка. Позаяк Армагедон є близько, то здавалось б бути розумними для тих, що сподіються бути "великою громадою", і через те сповняти Божественний мандат, чекаючи на Господа і шукати Його керівництва і просити Його кермувати ними і зробити вибір співтовариша. Оскільки "велика громада" буде виконувати Божественний мандат в праведності, то вони будуть потребувати і вельми бажати керівництва їх "Дивного Порадника", Царя слави, і Він напевно буде кермувати тими, що щиро шукають за Його порадою і провідництвом.

³⁶ "Велика громада" народжуватиме дітей в праведності на славу Царя. Відносно цього написано: "Величен Царь тоді, як люд великий лічбою, як же омаль [тих] людей [котрі тепер існують по всій землі] — біда князеві [лукавому князеві 'богу цього світа', і його попірачам]".— Прип. 14:28.

³⁷ Під царюванням Христа, Царя, "велика громада", як діти Царя, радуватимуться народжувати дітей і навчати їх дороги праведності, щоб вони навіки могли жити в праведності. Відносно цього написано є: "Ось і діти, наслідде Господне, плід тілесний народа. Як стріли в руках сильного, так сини молодого віку. Щасливий чоловік, що наповнив ними сагайдака свого!" (Пс. 127:3–5) Сьогодні ті, що люблять Єгову і Його Царя, не соромляться проголошувати ТЕОКРАТІЄЮ Ісуса Христа, але ясно їй радісно промовляють до своїх противників, розказуючи їм про Божі ласкаві річі, які Бог має в запасі для тих, що радісно служать Йому.

ОБОВ'ЯЗОК РОДИЧІВ

³⁸ Коли Мойсей стояв перед типічними завітуючими людьми Єгови на рівнинах Моабу і доручав інструкції від Єгови, він знав, що вскорі після цього діти, що там стояли, візьмуть місце їх родичів в рядах Божої армії. Виразно й з натиском він нагадав родичам їх обов'язок щодо їх дітей. Він наполягав на їх пильності і вірності в наученні правди своїх дітей. Це було важним тоді, сповнення цього є найбільшої важності тепер. Нині Ісус Христос, Більший Мойсей, зібрав своїх завітуючих людей перед себе, і в більш сильніший спосіб каже їм навчати своїх дітей дороги праведності через постійне пильнування їх дітьми ім'я ЄГОВИ, Його Теократичного Правительств через Ісуса Христа, і про конечність цілковитого й несамолюбного посвячення Єгові і Його правительству. Ми знаємо, що в недалекій будучині останні члени урядових співтоваришів з Ісусом Христом мусять полишити своїх дітей і піти до вищих обов'язків і служби. Це буде благословенний привілей вірних дітей під точним керівництвом вірних "князів" або правителів на землі впроваджувати в дію Божественний мандат щодо наповнення землі праведними людьми. Нехай родичі тепер, що є в угоді о Царство, глядять за тим, щоб вони були послужні Божим приказам пильно навчати своїх дітей відносно ТЕОКРАТІЇ. Не занедбуйте цього! Найбільша ласка, якою родичі можуть тепер наділити своїх дітей, — це тримати завжди перед ними Царство, і що воно означає для людства. Якщо такі родичі навчали своїх дітей "у науці і напаминанню Господньому", то вони не відійдуть від того виховання, і благословенні будуть ті родичі та їх покірні діти! — Ефес. 6:4; Прип. 22:6.

ОБОВ'ЯЗОК ДІТЕЙ

³⁹ Ті, що є дітьми помазаників, і котрі бажують жити, мусять завжди пам'ятати це напаминання Божого Слова: "Діти, слухайте своїх родителів у Господі, се бо по правді". (Ефес. 6:1) Ці слова означають, що діти мусять звернути увагу на поучення, яке вони отримують від їх родичів, що є в Господі і слухати Господнього розпорядження. Далше написано: "Поважай батька твого і матір: се перва заповідь із обітуванням: щоб добре тобі було і був ти доволитен на землі".— Ефес. 6:2,3.

⁴⁰ "Отцем будучого віку" тих дітей є Ісус Христос, а їх дійсна матір є Господня столична організація. Якщо ваші діти показують старанність і умілість в школах цього світа, то з сильнішим доказом ви мусяте тепер бути пильними, щоб зрощувати їх ефективно в школі під ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ.

⁴¹ Ви можете скоро зустрітися з Авраамом, Даниїлом і іншими подібними вірними мужами,

котрі будуть тут як звершені люди, ділаючи як правителі нового світа. З охотою шукайте їх поучення і сполягайте на їх слова мудрості і ласки, бо вони будуть провадити вас дорогою праведности. Сполягайте з довір'ям на їх провідництво, тому що вони є Господніми князями. Про їх прихід як справедливих правителів Ісус сказав: "Многі прийдуть од сходу й заходу, та й сядуть з Авраамом, з Ісааком і з Яковом у царстві небесному". (Мат. 8:11) Сидіти з ними не значить залишатись бездіяльними, але це означає сполягати на них в цілковитому довір'ї, знаючи, що вони є праві, і що перебуваючи з ними, ви ходитимете в праведності.

⁴² Ваша нинішнього часу задача є великої ваги й відвічальності. Ісус Христос, Цар, прийшов вповні приготовлений й оружений до битви Армагедону, де Його вороги лизатимуть порох. Нім Він виконає той присуд з великою силою, Він приказує всім, що люблять Його, бути активно зайнятими в проголошенню ТЕОКРАТІЇ на славу Єгови. (2 Мойс. 9:16) Якщо ви сподієтесь жити і любите тепер "Отця будучого віку", Царя, то ви охочо й радісно звернете увагу на Його слова й сповнятимете їх; як написано: "В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у св'ятій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі роса молодості твоєї". (Пс. 110:3) Чи готові ви вповні виконати вашу задачу? Слухайте тоді приказ Господа зазначеного в Біблії в Одкритті 22:17: "А Дух і невіста глаголють: Прийди! і хто чує, нехай каже: Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо".

⁴³ Христос Цар — це той великий Дух, а Його невіста згадана тут — це члени тіла Його правительства, а ви є будучими дітьми Царя, і як такі, що можуть жити вічно на землі. "А Дух і невіста глаголють: Прийди!" Прийти куди? Прийти і стати сильно по стороні ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА. Мовою Ісуса "Втікайте на гори", тобто, до Бога і Ісуса Христа, великого ТЕОКРАТА і Його Царя. Якщо ви чуєте й сповняєте, тоді до вас Цар каже: "І хто чує, нехай каже: Прийди!" Отже, каже кому? Всім, що будуть слухати вість про ТЕОКРАТИЮ. Це означає, що ви мусите тепер бути пильні й вельми активні, щоб повідомляти про ім'я Царя і велику ТЕОКРАТИЮ й Всемогучого ТЕОКРАТА. Задля якої цілі ця вість муситься тепер доручуватись? Ісус відповідає, щоб всі, хто бажає справедливості і життя, могли тепер прийти і поставити себе під охорону Господа, і знайти дорогу до життя.

ПРАВИТЕЛЬСТВО

⁴⁴ Апостол під натхненням Господа давно тому написав отці пророчі слова: "Нових же небес і землі нової по обітниці дожидаємось, в котрих правда домує". (2 Пет. 3:13) "Нові небе-

са" — це ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, невидима володіюча власть в руках Христа; і те правительство прийшло. "Нова земля" — це нове правління під князями Царя слави; і тим князям належить прийти будь-якого дня. То є праведне правління або правительство, відносно якого Єгова велів записати в своїй Біблії: "Коли праведні у власті, — люди веселяться". (Прип. 29:2, *анг.*) Це є запевненням від Єгови, що день радості для людей наступає, і що всі, що сповняють закон ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА, будуть радуватися навіки.

⁴⁵ Те пророцтво в ході виконання тепер кидає світло з небес, коли темрява покрила лукаве правління цього світа, а поморок посів усі народи. Це є світловий маяк надії для всіх, що люблять справедливість. Яко будучі діти Царя, є тепер вашим великим привілеєм і св'ятим обов'язком із поспіхом виконати приказ Господа в несенню вістки надії Єгови до людей землі, хто бажає слухати. Чинячи так охочо, з довір'ям і без страху до демонів чи людей, ви докажете вашу любов до великого ТЕОКРАТА і Його Царя в цей день суду.— 1 Йоана 4:17,18.

⁴⁶ Нинішнє правління народів через диктаторів не подає ніякої надії для людства. Всі народи тепер терплять війну, голоднечу, пошесть, хвороби й смерть. Вашим привілеєм і обов'язком тепер є піднести прапор ТЕОКРАТІЇ і як радісні співаки нового світу указувати бажаючим людям на дорогу до утечі і життя. Під правлінням ТЕОКРАТІЇ ніколи вже не буде війни між людьми, тому що Господь Бог дав своє слово, що мир буде зберігатися навіки. (Іса. 9:7) Праведний Цар буде володіти в справедливості, і кожда послужна одиниця буде справедливою по відношенню до іншої перед Господом. Люди будуть несамолюбно працювати разом "і перекують вони мечі свої на рала, а списи свої — на серпи; не підійме меча народ на народ, і не будуть учитись воювати. Ні, тоді кожне буде сидіти у себе під виноградиною й під фіговиною й не буде нікого лякатись, бо Господь сил небесних вирік се устами своїми".— Мих. 4:3,4.

⁴⁷ Голоднеча й нужда будуть незнані під ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ. Там буде достаток для всіх, і всі будуть споживати свою поживу в радості і задоволенню; як написано: "І приладить Господь сил на сій горі [ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО] гостину для всіх народів із товстих страв,— гостину з шпігу в костях і з самих вин чистих. Потоптана буде смерть по всі віки, й повтирає Господь сльози з усіх лиць, і здіме ганьбу з свого люду по всій землі; от як говорить Господь".— Іса. 25:6,8.

⁴⁸ Велика й довгоочікувана надія на ТЕО-

КРАТІЮ прийшла! Піднесіть ваші голови з радістю. Ідіть тепер і говоріть радісну новину про ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО всім, хто бажає слухати. Ті, що слухають і сповняють, прилучаються до вічного хвалення ЄГОВИ, що звучить тепер в небесах; як написано в пророцтві Всевишнього: “Дикі звіри і всякий скот, повзаюча звірина і пташина крилата; ви царі землі [Христос і Його невіста] і всі народи, ви князі і всі судді землі [видимі представителі на

землі ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА]; ти юнацтво і ви дівчата, ви старі [переживші Армагедон] з ДІТОЧКАМИ [народжені “великою громадою” наповнять землю]! Да хвалять імя Господа [ЄГОВУ]! Бо вивисшилось ім'я тільки його одного, величче його над землею і небесами. Він вивисшив ріг народу свого, славу всіх святих своїх, дітей Ізрайлевих, народу близького Йому. Аллиллуя!”— Пс. 148:10–14, *анг.*

КІНЕЦЬ ДЕМОНСЬКОГО ПРАВЛІННЯ

(Переложено з *анг.* “Вартової Башти” з 15-го вересня, 1941)

Часть 1

“Бо КІНЕЦЬ відложено ще до якогось часу”. — Дан. 11:27

ЄГОВА дозволив сатані, голові демонів, разом з його співучасниками уживати володіючої сили над народами через много століть, та кінець того правління мусить прийти в якомусь часі. Відповідаючи на визов голови демонів, Єгова давно тому сказав: “Задля цієї причини Я дозволив тобі залишатися, щоб показати на тобі мою силу; і щоб моє ім'я проголошене було по всій землі”. (2 Мойс. 9:16, *Леєзер*) З цього муситься заключити, що тоді Бог назначив час кінця сатанського правління, бо: “Звісні од віку Богові всі діла Його”. (Діян. 15:18). Через своїх пророків Єгова часто говорив відносно “часу кінця”, і що візьме місце в тому часі. Через свого пророка Даниїла Всемогучий каже: “Бо КІНЕЦЬ відложено ще до якогось часу”. Ці слова є запевненням від ЄГОВИ, що кінець правління світом через демонів прийде у призначений Ним час. Ніщо не може змінити той час.

² Даниїл був в угоді з Богом Єговою і був вірним тій угоді. Єгова дозволив, щоб він був переведений до Вавилону як в'язень, де Бог ужив його для своєї власної доброї цілі. Даниїл був вірним пророком і свідком для Єгови. Він є включений в листу вірних свідків описану апостолом в одинадцятій голові до Жидів, де він згадується як той, “котрий вірою ... загороджував паці левам”. (Жид. 11:33) Даниїл, спевністю, матиме “лучче воскресення” і буде один з “князів по цілій землі”. (Жид. 11:35; Пс. 45:16) Він закінчив свій шлях як вірний слуга і пророк Бога, і вмер подібно іншим людям, і пішов спочивати до гробу, де нема ні знання, ані роздумування, і там залишається аж до Богом назначеного часу, коли стане пробуджений зі смерті. Час на його воскресення може бути тепер будь-якого дня, коли він яко один з земних

правителів з'явиться на землі і займе свій Божественний назначений уряд. Про це не може бути й найменшого сумніву, тому що Бог сказав до Даниїла, коли він скінчив пророкувати: “А ти, Даниїле, заховай сі слова й запечатай сю книгу на останній час; багато прочитає її, побільшає знання. А ти йди до свого кінця, і спочинеш, і встанеш, щоб одержати твою частку на кінці днів”.— Дан. 12:4, 13.

³ Много студентів Божественного пророцтва старалися зрозуміти пророцтво Даниїла, однак, правило відносно вирозуміння пророцтва є, без сумніву, таке: Пророцтво не може бути зрозуміле людськими сотворіннями аж поки воно не буде в процесі сповнення або цілковито сповниться. Фізичні факти, котрим Бог дозволяє статися, ми можемо ставити побіч пророцтва, і коли вони пасують, тоді можемо знати, що є доказ сповнення. Бог сказав Даниїлу, що повне вирозуміння пророцтва буде лише в “часі кінця”.— Дан. 12:8, 9.

⁴ Спершу необхідно пізнати, що значить “час кінця”. Позаяк час ніколи не скінчиться, то слова “час кінця” мусять означати час, коли те, що противиться Всемогучому Богу і продовжує чинити це без перерви або перешкоди від Бога, приходить до кінця; і це стається тоді, коли Божественна перешкода лукавому правлінню зачинається. Є два достовірні напрямки доказу Св. Письма, які показують, що “час кінця” зачався в 1914 р. Саме як задовго опісля ОСТАТОЧНИЙ КІНЕЦЬ ПРИЙДЕ не є відкрито сотворінням до теперішнього часу. Ніхто не має власті пробувати сказати зараз, в який день або ГОДИНУ ОСТАТОЧНИЙ КІНЕЦЬ настане.— Мат. 24:42.

⁵ Бог Єгова відкрив свій замір створити і установити Теократичне правительтво через

Мессію, котрого Він описує як “насіння Авраама”, і котрим то насінням є ХРИСТОС. (Гал. 4:28–31) Єгова мав типічну Теократію, котра мала почин в той час, як Він визволив натуральних потомків Авраама з єгипецької землі. Тій типічній Теократії сильно противились тоді й опісля голова демонів, сатана, та його співучасники, демони та їх агенти. Велике питання, котре диявол підняв, було пануванням світом. Потомки Авраама, тобто, Ізраїльтяни, типічні Божі люди, були взяті в угоду. Той народ стався невірним до їх угоди, і в 606 р. до н. е. Бог дозволив тій типічній Теократії під Седекією, що був царем, впасти. (Езек. 21:24–27) Тоді сатана став “богом” або невидимим володарем світа, тому що тоді і опісля ніякий нарід не був в угоді з Єговою. Тоді “часи поган” [тобто, людей, що не в завіті з Богом] зачалися. Бог назначив період поган в 2520 років, і котрий то період часу прийшов до кінця в 1914 р. н. е. (Луки 21:24; Дан. 4:16, 23, 25, 32) Невидиме правління сатани продовжувалося через той період часу з дозволу Єгови аж покіль Він не посадив на престолі Ісуса Христа, Мессію, що взяло місце в 1914 р. (Пс. 2:6) Ці факти є вповні поперті пророцтвом виповідженим Ісусом і зазначеним в св. Маттея 24 гол. і Луки 21 гол. Сталося це в тому часі, т. е. в 1914 р., що Єгова вислав свого Помазаника, Царя ТЕОКРАТІЇ, володіти, під час коли ворог сатана ще утримував і уживав свої сили. (Пс. 110:1, 2) Отже, та дата зазначає кінець сатанського правління над світом без перерви або перешкоди. Тому це зазначає “час кінця”, тобто, час початку, коли Ісус Христос зачав свою роботу по скиненню ворога сатани. Отже, початок “часу кінця” є виразно зазначений Словом Господа. Від того часу й надалі ім'я ЄГОВИ і Його царство мусить голосити яко свідокство до народів землі, і коли це стане доконане, тоді прийде остаточний кінець (Мат. 24:14) в найбільшому горю у світі, котре є “битвою в той великий день Бога Вседержителя”, що принесе цілковите знищення сатанського правління і сили, і усунення всіх його агентів і співучасників. (Мат. 24:21; Одкр. 16:14) Довжина “часу кінця” не є зазначена в Св. Письмі, однак, початок “часу кінця” є вповні і виразно зазначений. (Дивись кн. *Пророцтво*, гол. 6) Треба завважати, що тут є виразна різниця між “часом кінця” і ОСТАТОЧНИМ КІНЦЕМ правління демонів. Як початок так і кінець, є зазначений Господом, як і перебіг того, і є добре знані Йому, однак, остання дата не є відкрита ще чоловікові. В сповненню пророцтва обставини й фізичні факти нині спостережені сильно свідкують, що ОСТАТОЧНИЙ КІНЕЦЬ є дуже близько. Обітниця Даниїлу була, що вирозуміння пророцтва буде неможливим “аж до часу кінця” (*Ротергам*); і тому пророцтво не могло бути зрозумілим аж по приході

Господа Ісуса в 1914 р. Той факт, що Господь тепер зачинає відкривати значіння цього пророцтва своїм людям, є сильним ґрунтовним доказом сподіватися, що Даниїл може скоро повернутися на землю.

⁶ Та часть Даниїлового пророцтва зазначена в одинадцятій голві Біблійної записки є особливим інтересом для людей Єгови в теперішнім часі, тому що вона розглядає питання щодо двох окремих угруповань сатанської організації, кожда з котрих противиться ТЕОКРАТІЇ. Це також вияснює, що день визволення наближився. Пророцтво одинадцятої голови Даниїла Господь дав Даниїлу близько 534 р. до н. е., в котрім то часі ангел Єгови сказав до Даниїла: “Тепер же прийшов я сповістити тобі, що станеться з твоїм народом в останні часи, бо [після того часу, як це зачнеться] видива належать до далеких днів”. (Дан. 10:14) Пророцтво одинадцятої голови Даниїла було тоді доручене Даниїлу, про що він зазначив, що не розумів. (Дан. 12:8) Отже, Даниїл зображував або представляв Божих вірних людей, що знаходяться на землі протягом “часу кінця”, тобто, в “останніх днях”; отже, це є свідки Єгови, яким є даний привілей вирозуміння пророцтва в теперішнім часі.

⁷ Пророцтво Даниїла одинадцятої голови було виповіджене “на третьому року Кира, царя Перського”. (Дан. 10:1) Це було два роки після того, як указ Кира царя був виданий, наказуючи жидівським полонянам ступати свобідними від повздержування з Вавилону, і повертати до Єрусалиму, щоб там відбудувувати храм Єгови. Кир був ужитий в цьому образі яко тип на Ісуса Христа. У відповідності з тим указом виданим царем Персії, Ісус Христос, Більший Кир, зачав своє царювання в повній власті в 1914 р., і потім в 1918 р. прийшов до храму Єгови, і зібрав до себе своїх вірних слуг і послідувателів: “Так говорить Господь до помазаника свого Кира: Я піддержуватиму тебе за праву твою руку, щоб покорити тобі народи, й познімаю пояси з чересел у царів, щоб повідчинялись перед тобою брами й ворота не зачинались. Я підняв його на справедливість і зрівняю всі дороги перед ним. Він мій город збудує, й моїх полонян пустить на волю, та не за викуп і не за дари,— говорить Господь Саваот”.— Іса. 45:1, 13.

⁸ Ісус Христос відбудував храм Єгови і увільнив вірних Божих слуг (представлених Даниїлом), а іменно, свідків Єгови, “останок”, звільнивши їх з новочасного Вавилону, тобто, сатанської організації, і висилає їх свобідно виступати й мати часть в роботі храму Всевишнього; і тому тепер є відповідний час для Бога відокрити своїм вірним людям значіння пророцтва, що зараз розглядається. Це правдою є, що час на воскресення Даниїла і повернення

його до свого місця або "частки" на землі яко одного з князів землі є дуже близько. Вірні послідувачі Ісуса Христа тепер на землі можуть сподіватися з довір'ям бачити Даниїла серед них будь-якого часу.

⁹ Пророцтво Даниїла записане в одинадцятій голові з першого вірша по двадцять другий, здається, відноситься до перебігу подій, що прийшли перед розп'яттям Ісуса Христа, і мабуть записка тієї частини пророцтва була средством, ужитим Господом, щоб заховати значіння останньої частини аж до Його назначеного часу зробити його знаним. Вірш двадцять другий тієї одинадцятій голови пророцтва, а іменно: "І війська, що затоплювали все, неначе філя, він затопить і зітре, ба й самого гетьмана, що був з ним з'єднався", здається, зазначає перехід пророцтва з часу перед Христом до періоду нової ери або періоду після Христа. Це передсказує насильницьку смерть "гетьмана, що був з ним з'єднався", тобто, Ісуса Христа, що був в угоді з Єговою за велике ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО. (Луки 22:29, 30) Ісус Христос, "Князь царів", був убитий представителями Римської власті, будучи розп'ятим з підбурювання релігійних жидівських провідників. В той час "гетьман, що був з ним з'єднався", був поламаний.

¹⁰ З двадцять смого вірша одинадцятій голови міститься початок пророцтва, відкриваючи нинішні часи, тобто, від приходу Господа Ісуса в силі й славі до храму. Здається, тепер є час Єгови для Його завітуючих людей отримати від Господа виrozumіння пророцтва, і так з повним довір'ям в Єгову і Його Царя вони з радістю й повагою наближаються до розгляду пророцтва.

ВИЗНАЧНИ

¹¹ Пророцтво робить наголос на дві визначні сили, а іменно, "цар південний" і "цар північний". Ті царі — це не є два чоловіки, а це є дві видимі володіючі сили в світі, в котрих люди відіграють частку, однак, в котрих особи або люди не є головними річами чи ролюю. Слово "цар" є символічним, що представляє силу, яка володіє. Яко ілюстрація, то цар народу, тобто людина з таким титулом, звичайно, є символом правительства, у той час як дійсна керуюча сила царства або правительства складається з певного числа людей. Треба завважати, що як "цар південний" так і "цар північний" є зайняті в нечестивих і лукавих діях, а тому вони не можуть представляти ні Єгови ні Христа, ані жодної частини ТЕОКРАТІЇ. Навпаки, вони противляться ТЕОКРАТІЇ. Вони є конкуруючі сили в цьому світі, кожна з котрих домагається світового панування; і позаяк Св. Письмо виразно зазначає, що 'весь світ лежить в лихому', то з цього слідує, що "цар південний" і

"цар північний" є контрольовані демонами, з котрих сатана диявол є головним. Обидва ці царі або володіючі сили являються інструментами сатани, котрих він створив і зорганізував, щоб засліплювати людей щодо правди і відвертати їх від Бога Єгови і Христа, Його Царя. Розпізнавання тих двох світових володіючих сил назначених як "царі" є конечним до зрозуміння пророцтва. Їх тотожність є наведена нижче і є подане свідоцтво до попертя цього, котре то свідоцтво охоплює мову пророцтва і фізичні факти, які сталися, і що є тепер добре знані. Ті факти точно пасують до цього пророцтва, і тому з певністю можна їх брати яко сповнення пророцтва.

ТОТОЖНІСТЬ

¹² "Цар північний" — це є сатанська володіюча сила, створена і зорганізована сатаною, котрий заявив, що він засяде у власті "на краю півночі" яко суперник всупереч Всемогучому Богу Єгови (Іса. 14:13, 14); і котра то володіюча сила над людством є тоталітарна і диктаторська, і яка володіє й заявляє право володіти народами землі. Вона дико противиться ТЕОКРАТИЧНОМУ ПРАВИТЕЛЬСТВУ під Ісусом Христом і противиться й переслідує, та злобно знущується з тих, що захищають та проголошують Теократичне правління. Релігія та політика являються головними або визначними ВИДИМИМИ елементами "царя півночі". Релігія — це демонізм, як визначає про неї непомильне Слово Боже, про що зазначено в Біблії в Діян. 17:22, переклад *Діяглот*.

¹³ Така диктаторська володіюча сила була вперше запроваджена в чин головою демонів, коли він установив свого слугу Нимрода на престолі, який стався диктаторським або свавільним володарем Вавилону. Нимрод змушував людей признати його яко могутнім перед Господом, тобто, вищим за Всемогучого Бога. Він вимагав, щоб його витали, поклонялися йому й почитали його. Він правив людьми деспотичною й залізною рукою. Таким чином релігія (або демонізм) і політика діяли разом, уживаючи панівної або володіючої сили над світом. (1 Мойс. 10:8-12) Це є даліше поперте слідує: "Нимрод не наклонював людство приписувати їх блаженство Богу, але наклонював їх думати, що його власна важність була основою до цього. І він скоро поміняв обставини на тиранію, вважаючи це за єдиний спосіб відучити людей від страху Божого, та щоб вповали вони на його власну силу. Арамейський переклад Біблії Джонатана каже: 'Від оснвання світу подібного Нимроду не було, сильного у ловах і бунтах проти Господа'. Єрусалиський переклад Біблії каже: 'Він був сильний у ловах і в лукавстві перед Господом, бо він був ловцем синів людських і казав до них: "Залишайте суди

Господа і приставайте до судів Нимрода!" І знов сказано: "Як Нимрод є сильний, сильний в ловах і в лукавстві перед Єговою". Халдейське перефразовування 1 Паралипоменон 1:10 каже: 'Куш народив Нимрода; цей почав перемагати в лукавстві, бо він проливав безвинну кров і збунтувався проти Єгови'. Нимрод був засновником Вавилону, котрий [символізує сатанську організацію і] мав властивість у своїм характері великого супротивника Божої Правди і Божих людей. Ми не можемо не побачити в Нимроді перше змагання сатани піднести людського всесвітнього володаря людей.— *Біблія Товариства*, примітка, Додаток № 28.

¹⁴ Свідоцтво побіч Біблії показує, що від часу Нимрода до нинішнього дня кожен світовий диктатор був релігійним. Кожен з них уживає демонізму, щоб тримати людей в підданстві, і в той же час диктатор уживає цілковитої політичної володіючої сили, свавільно контролюючи людьми. Ціла лінія свідоцтв свідкує, що всі світові диктатори були контрольовані демонами, а тому їх правління було демонським, і те правління завжди було ужите супроти Всемогучого Бога і Його заповідей, як зазначено про те є в Біблії. Нимрода унаслідували многи світові диктатори, і теперішнього часу диктатори указують того ж самого духа, що указав Нимрод.

¹⁵ Сьогодні (1941 р.) "цар півночі", без сумніву, є представлений в так званих "державках осі", які складаються з Великої Німеччини, Італії і Римо-Католицької Гієрархії з головними установами у Ватикані. Тут знову політика і релігія або демонізм утворюють союз, щоб володіти і тримати людей в несвідомості щодо Єгової ласкавої провізії для людства. Головна ціль цього нинішнього "північного царя" — це панування світом. Політика й демонізм працюють разом, становлячи свавільну або тоталітарну злуку, нинішня ціль котрої є установити знову те, що колись називалось "Свята Римська Імперія". Нью-Йорський *Таймс* від 17 лютого 1940 р. опублікував слідуєче доречне заявлення: "Цілі німецької війни були окреслені минулої ночі [у Вашингтоні] щодо відновлення Святої Римської Імперії через [Римо-Католицького священника] доктора Едмунда А. Волша, регента школи іноземних мов Джорджтаунського [католицького] університету... Д-тор Волш сказав, що він чув, як Адольф Гітлер говорив, що Свята Римська Імперія, котра була Німецькою Імперією, мусить бути відновлена". Безперечні факти показують, що Гітлер і його союзники просуваються вперед, маючи на думці ту саму ціль.

¹⁶ Таким чином "царем півночі", що тепер існує і оперує, являється релігійно-політично-тоталітарна Корпоративна Держава, яка контролює й розподіляє народами під собою через

уживання сильної воєнної сили, всі з котрих отримують признання й благословення духовенства, а головно папи. Цим правительством є Гієрархія. Вона сильно протривитья ТЕОКРАТИЧНОМУ ПРАВИТЕЛЬСТВУ під Ісусом Христом і злбно переслідує свідків Єгови, котрі звіщають про ТЕОКРАТІЮ й проголошують всевишність ЄГОВИ і Його Царя, правильного Володаря світу, тобто, Ісуса Христа. Той "цар півночі" є дитиною голови демонів, сатани, про що не може бути й найменшого сумніву. Господь авторитетно заявив, що диявол є отцем брехні й душогубець, і що в нього нема правди, тай що релігійні вожді є дітьми їх отця диявола; і такі стають ужиті тепер, щоб становити "царя півночі". (Йоана 8:44) Нинішнього часу "царю півночі" є дано лише брехати й убивати в світовому масштабі, і кождий знак цього свідкує, що він є потомком демонів і під демонським контролем.

¹⁷ Диявол, знаючи добре, що не зможе обдурювати людей однією світовою програмою, зорганізував тоді іншу, котра з вигляду, показується, має дещо прихильності до людей, однак, та інша програма або добродійна сила є ужити, щоб засліплювати й обманювати людей і відвертати їх від ТЕОКРАТІЇ. Та інша програма є назначена в пророцтві Даниїла яко "цар південний". Біблія, як і фізичні та історичні факти, ясно визначають "царя південного" яко світову володіючу силу, що заявляє право володіти, і володіє в ім'я демократії. Властиве пояснення виразу "демократія" є: "Правління людьми через людей і для добра людей". Народи землі, котрі заявляють бути демократичними, не відповідають властивому трактованню виразу демократія. "Цар південний" є контрольований злученими елементами політики релігії й комерції, а узол, що в'яже все це до купи, є релігія або демонізм. Ця форма світової сили мала свій початок в старинному Єгипті. Тією першою світовою силою очевидно володіли злучені елементи з релігії, політики й комерції. Біблія виразно показує, що то було здемонізоване правління, яке було проти Всемогучого Бога, і протривилося Йому і Його слугам.— 2 Мойс. 12:12.

¹⁸ Новочасний "цар південний" по приході Господа Ісуса до храму є представлений в Союзі Британських народів і в інших народах, що заявляють бути демократичними, і котрі через це являються союзними з Британською Імперією. Британія є далеко більш демократичнішою, чим який інший нарід на землі, та однак, нема дійсної демократії на землі. Гасло Світової Війни в 1914 р. було: "Ця війна зробить світ безпечним для демократії", але те провіщення не прийшло. "Цар північний" і "цар південний" сильно протривлятья один другому, і обоє заявляють право володіти, і через те обоє домага-

ються світового панування. Єдину річ, яку чинять вони в згоді, то це обоє є проти ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА під Ісусом Христом. “Цар північний” відкрито протиставляється ТЕОКРАТІЇ. Ті два царі заявляють, що є християнами, однак, жоден з них не стоїть за Христа. Так званої “демократії” на землі немає, яка б захищала ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО під Ісусом Христом, і Ісус Христос свідкує: “Хто не зо мною [і моїм царством], той проти мене”. (Мат. 12:30) Отже, яким є, що “цар північний” і “цар південний” — це світові сили, з котрих кожен зокрема бореться за світове панування, і тому обоє є проти правильного і справедливого правління світом, а іменно, ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА під Ісусом Христом.

¹⁹ Деякі історичні факти відносно “царя південного”, здається, тут будуть підходящими до розглядуваної справи. Старинний Єгипет був суперником Риму через многі століття, та в 31 р. до н. е. Єгипет став провінцією Рима і залишався в тому становищі через якийсь час. Після битви Актіума (31 р. до н. е.) Єгипет перейшов у стан провінції Рима, яким всякого часу володів Римський правитель наїзник, нищого рангу за сенаторський. По розділенню великої Римської Імперії Теодоус’юсом (337 р. н. е.) на Західну і Східну імперії, Єгипет ставсь провінцією останньої (Східної Імперії) і опускався все глибше і глибше у варварство і слабкість. Таким чином Єгипет став відділеним від Риму. Опісля він став жертвою Сарацинів, Амрібуель-аср їх генерал під керівництвом Халіфа Омара взяв штурмом Александрію, його столицю. Це відбулося в 641 р. н. е., коли Гераклій був імператором Сходу. Яко провінція Халіфів Єгипет знаходивсь під правлінням знаменитих Аббасідів-Гаруна-ель-Рашида і Аль-Мамона і відомого султана Саладіна. (1516–17 рр.) Єгипет став турецькою провінцією, якою правив паша. (1798 р.) Французи опісля завоювали весь Єгипет і утримували його до 1801 р., коли вони були прогнані британцями під Аберкромбі і Хатчісона. Суецький канал був відкритий в 1869 р. В листопаді 1875 р. британське правительство викупило в намісника короля Єгипту його частку в Суецькому каналі, що складалась з 176,602 акцій за \$20,000,000.

²⁰ Дальше каже *Американа* Том 9: “В травню 1882 р. повстання взяло місце в Александрії, коли многі європейці були повбивані, а їхні дома пограбовані. ... Французи відмовилися перешкоджати, і Велика Британія вирішила діяти, і на 11 липня британський військовий флот бомбардував укріплення в Александрії, змушуючи повстанців відступити. В серпні війська під командуванням рицаря Гарнета (згодом лорда) Уолслі прибули до Ізмаїлії. ...

“ЄГИПЕТ ПРОТЯГОМ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ

ВІЙНИ.— Завдяки втручання Туреччини у війну на стороні Центральних [Тевтонських] сил і за підтримкою віце-короля [Єгипту] з царськими ворогами британський протекторат був оголошений і віце-король Ааббас Паша став осунений на 18 грудня 1914 р.” Цей протекторат закінчився 28 лютого 1922 р.

²¹ *Світовий Щорічник* за 1940 р. стор. 226 каже: “Суецький канал ... Велика Британія володіє 295,026 із 652,932 акцій тепер випущених і тримає їх серед своїх активів вартістю 93,200,000 фунтів стерлінгів. Спочатку яко часть турецької імперії Єгипет став британським протекторатом (грудень, 1914 р.) і залишався під британським прапором аж поки султан Ф’юд як монарх не встановив царство (15 березня, 1922 р.). Англо-Єгипецький договір про союз був підписаний (26 серпня, 1936 р.), котрий обмежив британську воєнну присутність до гарнізона в 10,000 війська і 400 літаків в суецькому каналі і давав британцям право уживати Александрію і порт Саїд як військово-морські бази. Той договір далше дозволяв британському уряду пересувати війська по єгипецькій території на випадок загрози чи війни”.

²² Згідно Англо-Єгипецького договору за 1936 р. Єгипет попирає Велику Британію у війні проти держав осі. У вересні 1939 р. громадянам Німеччини було наказано покинути Єгипет. Децю більше фізичних фактів записано в світовій енциклопедії як слідує: ‘У 1531 р. король Англії Генрі VIII відійшов від папського престолу і установив протестанську країну. Під керівництвом його дочки королеви Єлізавети Англія зачала свій комерційний розвиток; і основи Британської Імперії були закладені. В 1588 р. іспанська армада, яку благословив папа, була розбита британцями в її змаганнях окупації, про що Католицький Рим старається тепер точно відтворити в Гітлері. Сто років пізніше, в 1688 р. прийшла “знаменита революція”, і остаточне повалення деспотизму в Англії, і установлення конституційного правительства. Білль про права було установлено, тобто, третю велику гарантію свободи Англії. Рік 1759 був “Видатним роком”, найбільш вражаючим роком в історії Англії, коли вона отримала Канаду і відкинула Римо-Католицьке Французьке верховенство, що призвело до Парижської Угоди, і установлення англійської великої колоніальної імперії. Тим часом 13 американських колоній ще були частю британської імперії. В 1776 р. Американська Республіка була установлена, а в 1783 р. до закінчення американської революції абсолютизм короля Великої Британії Георга III був повалений. Таким чином Велика Британія і Америка заснували оплот ліберального демократичного Протестантського правительства”.

²³ В Біблії ім’я “Єгипет” є ужито символічно

і символізує комерціалізм, в котрому політика й релігія також відіграють важливу роль. Британська Імперія і її нинішнього часу союзник, Америка, представляють головно комерцію, політику і релігію. Держави осі осуджують так звані “демократичні держави” як користолубців або торговців.

²⁴ Коли Ісус Цар був дитиною, Бог велів перенести його до Єгипту, краю “царя південного”, де Він знайшов охорону від убивчого духа представителів “царя півночі”; цим чином є показано, що “цар південний” був більш прихильний до хлоп’ятка Христа. (Мат. 2:12-16) Так і в цих останніх днях, коли бажання “царя півночі” є знищити вірного “останка” Христа, котрі є свідками для Єгови на землі, то їм є приказано виконувати назначену роботу, а головно на території окупованій “царем півдня”, де вони мають дещо свободи і отримують набагато більше прихильності, чим від “царя півночі”. Де тільки представителі “царя півночі”, а особливо Римо-Католицька Гієрархія, частина його, уживають впливу і сили над представителями “царя південного”, там свободи свідків Єгови є урізані, і вони терплять много переслідування. Навіть в границях царства “царя південного” вплив і сила сатани і його союзників є тепер очевидна в кожній часті землі. Демонізм посів безвіймово кожен нарід, як в дню Ноя, точно, як предсказав Ісус, що його вірні послідувачелі, свідки Єгови, є тепер зненавиджені всіма народами задля ім’я Його. (Мат. 24:9) Не може бути сумніву щодо того факту, що “цар північний” і “цар південний” є у ворожнечі до Божих завітуючих людей, і два ці царі є проти ТЕОКРАТІЇ, і ті, що є лояльні і вірні ТЕОКРАТІЇ є проходимими і чужинцями в цій ворожій країні. Отже, прихильники ТЕОКРАТІЇ мусять бути цілком нейтральні до всіх суперечностей між царями, що володіють під демонським впливом. В той самий час є ясна воля ЄГОВИ, що Його завітуючі люди тепер на землі, і котрих Даниїл представляв, повинні пильно шукати дістати виrozumіння пророцтва, і котре то виrozumіння приносить для них велику потіху. Це пророцтво попере те іншими писаннями виразно зазначає скору загибель демонського правління. Позаяк початок пророцтва Даниїла, голова одинадцята з вірша двадцять семого зазначає нинішні події, то розгляд пророцтва і вияснення його починається звідси брати.

²⁵ “І в обох царів буде підступ на серці, і за одним столом говоритимуть неправду, але ні одному не поведеться, бо кінець відложено ще до якогось часу”. (Дан. 11:27) В 1914 р. Єгова посадив на престолі свого Царя, Ісуса Христа, і вислав Його володіти, в той час, коли ворог ще затримується при силі. В 1914 р. “цар півночі”, складався — з Німеччини, Австрії і Італії, та з Ватиканом, що іде зверху всіх їх яко

релігійний дорадник і диктатор; отже, так званий “Троїстий Союз”, всякого часу мав благословенство папи. І в той самий рік 1914 Британська Імперія установила протекторат над Єгиптом, і тому представляла інтереси Єгипту, і стояла за “царя півдня”. Британську Імперію попирав її союзник, тобто, Сполучені Штати Америки. Через недовгий проміжок часу Італія слідувала за діяльністю її отця, практикуючи обман, і приєдналася до Британської Імперії, сподіючись дістати деяку користь звідти, але в 1922 р. Мусоліні захопив власть і знову звернув Італію до кошари її отця, голови демонів, і став союзником і співучасником Ватикану. Завважте це, що “ці два царі” називаються християнами, тобто, що ніби слідує за Христом, але їх серця є якраз протилежного напрямку, тобто, їх мотива і твердий намір є володіти в протилежності Христу, Царю ТЕОКРАТІЇ. Тому їх напрям ділання або заявлення є гіпокритичним і звідничим.

²⁶ “Буде підступ на серці” в них. Ця часть пророцтва перекладена Ротергамом звучить: “їхне серце буде направлене на чинення зла”. Їхній чин є виставлений супроти Всемогучого Бога ЄГОВИ і Його ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА під Ісусом Христом; отже, їх напрям ділання є лукавим. Тоді як заявляють бути християнами, якщо вони коли і були, вони обоє забули Бога. Їх напрям ділання нехтує Теократичним правлінням під Ісусом Христом, Царем, і вони діють всупереч Всемогучому Богу, видумуючи свої власні задуми до панування світом. Задуми тих двох царів суперечать один одному й обоє є проти ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА. Ті “два царі”, тобто, “північний” і “південний”, не вповають на Єгову і Його царство, за котре Ісус Христос велів всім своїм послідувачам молитися, але кожен з них наладував своє серце на світовий контроль під демонізмом; і позаяк рішення є володіти або губити, ті два царі взяли ся нищити один другого, так, що ‘розгнівилися народи і настиг Божий гнів’. (Одкр. 11:18) Вони готують ся наперед до їх пагубної роботи.

²⁷ “І за одним столом говоритимуть неправду”. Ті обидва царі вдаються до тактики їх отця, а це скрити їх дійсні самолюбні задуми. Вони практикують дипломатію, котра є звичайно обманливою і є головно відокрита в державах осі в останніх роках. В задумі держав осі є обіцяти одну річ, а чинити абсолютно протилежне. Однак, головна брехня, котрою зайняті обидва царі, є отця: своїм напрямом ділання заперечити, що Бог Єгова є Єдиний Всевишній, Властитель землі, і що Він назначив і помазав свого олюбленого Сина як Володаря землі. Супроти Божого заміру ті царі стараються установити правління своє власне, щоб контролювати землею, і розказують брехні, що є хрис-

тиянами, однак, заперечують Бога і Христа. Вони говорять брехні, котрих їх отець диявол є давнім спеціалістом і автором. Декілька років перед Світовою Війною ті два царі були членами Міжнародного Арбітражного Гаазького Суду, і заявляли бути, і мабуть були, за мир. Але нема сумніву, що вони не були за "мир Божий". Яко чинителі беззаконня вони "на словах мирні з ближніми своїми, а зло задумали в серці". (Пс. 28:3) Під час як на вигляд заявляли бути за мир два царі озброювалися, і з часом приходу Ісуса Христа, вони під розпорядженням їх отця, глави демонів, зачали війну один з другим.

²⁸ Пророцтво указує на них як "за одним столом", де вони сидять і дипломатично промовляють приємні й мирні слова. Вони сидять за яким столом? Певно що не за столом Єгови; тому що всі Його дороги є правда й справедливість, і навіть "тіні зміни" правди нема на Його столі. (Пс. 33:4; Як. 1:17) Отже, це мусить значити, що два царі сидять 'за столом', о котрий то стіл постарався диявол, отець обману, звідництва й брехні, і ті царі, сидячи за тим столом, як пророцтво заявляє, "говорять неправду". Ніхто не може сидіти за столом Єгови і споживати з того столу, і в той самий час споживати диявольські харчі. "Не можете трапезі Господній причащатися і трапезі бісовській". (1 Кор. 10:21) Стіл диявола — це стіл демонської релігії наповнений огидними харчами. Духовенство, котре є духовним дорадником, сталося споєне вином диявола, і каже Єгова: "Бо й вони від вина спотикаються й збиваються напоями з дороги, святих і пророк спотикаються від опьяняючих напитув; покрані вином, ходять, мов безглузді від напою; в пізнанні похибляються, помиляються в осуді. Столи в них повні гиду й блювотини, нема чистого місця". — Іса. 28:7, 8.

²⁹ "Цар півночі" і "цар півдня" мають фальшиве поняття щодо царства Божого, і їх сліпоту є завдяки наученню їх духовних дорадників, релігійного духовенства. Вони сперечаються й борються за позицію переваги світового панування. Ті два царі мають твердий намір володіти землею супроти заміру Бога Єгови, і тому є в згоді щодо однієї річі, а саме, противитись свідкам Єгови, котрі проголошують ім'я великого ТЕОКРАТА і Його ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО під Ісусом Христом.

³⁰ Крім того ті царі думають "змінити часи і закони", щоб це задовольняло їх власні вигоди й задуми. (Дан. 7:25, *анг.*) Через якийсь час до 1918 р. Господь велів голоситись Його правді щодо Його правительства справедливості по державах тих двох царів, повідомляючи, що часи поган прийшли до кінця, і що час на прихід і установлення ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА під Христом прийшов. "Цар півночі" і "цар півдня" знехтували тією віст-

кою, і самолюбно йшли у виконанню своїх власних задумів володіти світом. Під час коли сидять за тим самим столом і уживають слів відносно розгляду і урегулювання суперечностей щодо цілого світа через суд в Гаазі ті два царі вживають всіх своїх средств, щоб приготувитись до смертельного конфлікту, по котрим успішно міг би володіти землею один за своїм бажанням супроти Богом назначеного способу правління. Але як щодо успіху тих задумів світового панування? Чи досягнуть вони успіху? Пророцтво дає відповідь.

³¹ "Ні одному не поведеться" говорить ЄГОВА. Ті два супротивні царі не зможуть перешкодити заміру Єгови. Коли прибув 1914 р., Єгова посадив на престолі свого Царя, Ісуса Христа, і сказав до тих, супротивних заговорників: "Се ж я помазав царя мого над Сионом, святаю горою мою [вершина моєї столичної організації]". Тоді ЄГОВА дає безсторонне остереження двом супротивним царям в отсих словах: "Зрозумійте ж се, царі, й одумайтесь, усі судді землі. Служіть Господеві зо страхом, і радуйтеся з дрожанням. Прославляйте Сина, щоб не прогнівився, а вам щоб не погинути на дорозі вашій, бо скоро загориться гнів його. Блаженні всі, що надіються на його". — Пс. 2:2-12.

³² Голова демонів рішивсь продовжувати своє правління світом всупереч Всемогучому Богу. "Війна в небі" тоді зачалась, в котрій сатана, глава демонів, і всі його демонські сили воювали проти Єгового Царя, Ісуса Христа, і Його ангелів, наслідок чого був, що всі демони були скинуті на землю. (Одкр. 12:1-9) В той самий час [1914 р.] сатана ввергнув народи двох супротивних царів в жакливу війну, оголошений замір якої був рішити, котрий з двох царів володітиме землею. Ні одна сторона не виграла остаточно побіду в тій війні, однак, війна прийшла до кінця в 1918 р. і підробка мира стала запроваджена. Негайно Господь застановив війну на землі, щоб дати нагоду своїм слугам піти по землі і 'проповідувати цю євангелію царства яко свідоцтво', після чого повинен прийти остаточно кінць. (Мат. 24:14, 21) Сталося це в 1918 р., що Ісус Христос, великий Цар і Суддя прийшов до храму судити, і там відлучив самолюбних одиниць, що завітували чинити Божу волю, від несамолюбних і призначених одиниць, і вислав останніх як своїх слуг нести свідоцтво про ім'я ЄГОВИ і Його ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО. Ані тоді, ані тепер, не є це в силі демонів зупинити поступ Єгового Царства. Задум двох царів щодо світового панування не може бути успішним, і тому мовою пророка, відносячись до демонських задумів, це звучить "ні одному не поведеться".

³³ "Бо КІНЕЦЬ відложено ще до якогось часу"; що значить, звичайно, до назначеного

ЄГОВОЮ часу, і котрий мусить прийти точно в Його установлений час. Отже, "час кінця" мав початок в 1914 р. і ніщо не може змінити заміру Єгови, і остаточний кінець демонського правління прийде точно на час, котрого призначив Єгова. Сатанському безперервному правлінню прийшов кінець в 1914 р., коли Ісус Христос, справедливий і правильний Цар, був висланий володіти. (Пс. 110:2) Від 1914 р. і аж до остаточного кінця мусить виконуватися головним чином робота свідоцтва про ім'я Єгови, і котра є Божим "незвичайним ділом". (Іса. 28:21) Щодо остаточного кінця, тобто, закінчення "часу кінця", Єгова сказав до Даниїла, а отже, й до вірних одиниць на землі, котрих Даниїл представляв: "Ось я повідомлю тебе, що станеться в ОСТАННІМ КІНЦІ, як гнів розгориться, бо се вказує на КІНЕЦЬ призначеного часу". (Дан. 8:19) Це виразне і незмінне заявлення Єгови є, що демонське правління навіки зникне точно в часі призначені Єговою, і Його обітниця є, що Він повідомить своїх вірних слуг, що станеться в тому часі. Протягом періоду "часу кінця", тобто, по 1914 р., Єгова через Ісуса Христа відкрив своїм вірним слугам значіння різних прочорих записів в Біблії. Отже, здається, що Єговою назначений час прийшов, щоб Його люди довідалися більше про ОСТАТОЧНИЙ КІНЕЦЬ. З повною вірою в Бога і в Ісуса Христа, Його Царя, вірні слуги Господа тепер пильно шукають виrozumіння пророцтва, добре знаючи, що диявольський задум не досягне успіху, а дійде свого нещасного кінця в Богом призначеному часі. Дії тих двох супротивних царів є описані в пророцтві Даниїла, і це буде добрим завважати, як фізичні факти або події зазначені понижче пасують пророцтву. "Цар північний" робить слідуючі кроки, як показує двадцять восьмий вірш.

³⁴ "І вернеться він у свій край з великим багатством і ворожими думками проти завіту сьвятого, та й здійснить їх і поверне в свій край". (Дан. 11:28) Пам'ятаючи тепер хто представляє на землі "царя північного", заважте слідуючі історичні факти. Кайзер Вільям II сів на престолі 15 червня 1888 р. Він очолив "Дрейбунд", або троїстий союз, котрий в цій точці пророцтва стоїть за "царем півночі". Кайзер скоро показав, що він побував в "краю" свого отця, звернувши до нього, і що його мотива була дістати багатство й силу. "І вернеться він у свій край з великим багатством". Так він й зробив; і він і папа працювали рука в руку. *Енциклопедія Американа* звертає увагу на деякі доречні факти, а іменно: "Бісмаркову [антикатолицьку] культурну спадщину Вільям далекоглядно розмістив через концесію, котру він перетворив на користь, роблячи безумовний союз з Ватиканом і німецькими школами в його антиреволюційній політиці і через модерні-

зацію самих шкіл. З усіма своїми уявними деспотичними прагненнями Вільям, безсумнівно, домагався верховенства Німеччини, її промислової і комерційної зверхности, колоніального розвитку і висшості серед великих держав. Він поширив імперський вплив на Турцію і Малу Азію і посилив німецькі інтереси на далекому Сході, в Африці і Південній Америці". — *Енциклопедія Американа*, том 29, сторона 333.

³⁵ Представляючи "царя півночі" і таким чином очолюючи троїстий союз, кайзер домагався світового панування. Чи ділав він в інтересах ТЕОКРАТІЇ? Чи під розпорядженням демонів? Пророцтво відповідає: "І ворожими думками проти завіту сьвятого". Тобто, Ісуса Христа, котрий є в "святomu завіті" з Єговою о ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, і до котрого то завіту Він запросив своїх вірних апостолів: "Ви ж пробували зо мною в спокусах моїх. І я завітую вам, як завітував мені Отець мій, царство". — Луки 22:28, 29.

³⁶ Що кайзер був під демонським впливом і силою, є дальше показано фактом, що він часто говорив про себе як "інструмент ГОСПОДА". Можливо він не розумів свого господа, який є і був тоді сатана, глава демонів, "бог цього світа", і котрий засліплює уми людей. (2 Кор. 4:3, 4) Кайзер був засліплений главою демонів відносно правди і ввів в оману многих людей. Записка його царювання і його союзників ясно показує, що ціль його була панувати і володіти світом супроти ТЕОКРАТІЇ під Ісусом Христом. Деякі підхожі факти є дальше наведені з *енциклопедії Американа*: Незважаючи на загальну добру поведінку Вільяма, його випадкові спалахи амбіції і його витривалість в будівництві армії і флоту, постійно викликало підозру до його задуму. ...З усіма своїми вражаючими здібностями для організування і панування Вільям мав рису невихованості в многих своїх публічних промовах, і часто виражав ідеї ВЛАСТИВИ МОНАРХАМ СЕРЕДНІХ ВІКІВ. Він сильно вірив в БОЖЕСТВЕННЕ ПРАВО ЦАРІВ І КАЙЗЕРІВ ОСОБЛИВО. При численних okazіях він говорив про себе як 'інструмент Господа' і захоплювався надмірним інтересом в армії і часто говорив про свою впевненість в ній, дозволяв і навіть виховував таку самовпевненість в своїх чиновниках, щоб цілий світ признав, що армія править Німеччиною, а кайзер править армією. ...Взагалі то слід припускати, що майже з першого дня свого царювання він зачав будувати плани щодо світового панування; він уявляв собі, що Наполеон міг би зробити, якщо б він був трохи більш умілим і старанним, і тоді прийняв рішення, що він, Вільям, покаже світові, що один чоловік може піднятися до найвищої вершини і не лише правити Німеччиною, але через Німеччину зможе володіти цивілізованою землею".

³⁷ Австро-Угорщина була тоді та й іще є Римо-Католицькою і під релігією демоно-контрольованої Римо-Католицької Гієрархії. Можна сподіватися, що папство візьме напрям попираючий лише Троїстий Союз і противитиметься Протистанській Британії, Франції й Росії, що сформували Троїсту згоду, котра то згода також шукала світового панування, шукаючи його під ім'ям Демократія, та в дійсності під впливом невидимого демонського правління. Троїста згода спевністю не була за ТЕОКРАТІЄЮ під Ісусом Христом, але шукала світового панування супроти Всемогучого Бога Єгови.

³⁸ Троїстий союз очолюваний тоді кайзером Вільямом називався християнським, та те завлення було і є далеко від правди. Якщо б вони тоді або після того були християнами, то той союз попирав би ТЕОКРАТІЮ під Ісусом Христом. Противно, ті, що становлять “царя північного”, були проти “святого завіту”, і коли Цар, Ісус Христос, був посаджений на престолі в 1914 р., “цар північний” мав глухе вухо до вістки Єгови, яку проголошували Його люди по всій землі. В Німеччині ТОВАРИСТВО ВАРТОВОЇ БАШТИ БІБЛІЇ І БРОШУР утримувало організацію, і в тім краю було дане широке свідоцтво про ТЕОКРАТІЮ до 1914 р. Однак, німецькі володіючі власті цілком відкинули ту

вістку. В тім краю Фотодрама Сотворення була широко розповсюджена на 1914 р. від початку проголошуючи факт, що Армагедон наближається, але тій вістці спротивився “цар північний”. Пророцтво даліше каже:

³⁹ “Та й здійснить їх і поверне в свій край”; означаючи, що “цар північний” поверне до свого краю, котрий означає земний стан з амбіцією правління демонізму очолюваного “богом цього світа”. (1 Йоана 5:19) Всі здійснення або діла “царя півночі” чинилися з цілковитим нехтованням Слова Єгови, котре повідомляло, що Часи Поган скінчилися і Царство або ТЕОКРАТІЯ прийшло. “Цар північний” не йшов до Сиону, організації Єгови, і не підкорився Царю Єгови, Правильному Володарю світа, але противно, повернув до свого краю або організації під контролею демонів, щоб він міг завдяки своїм власним амбіціям мати панування над світом, як це колись мала “Свята Римська Імперія”.

⁴⁰ Вірні слуги Господа, а отже, щирі студенти Божого Слова, будуть з пильністю даліше поступати за Даниїловим пророцтвом з проникливим інтересом і дійсною радістю, тому що, здається, настав для них час Єгови дістати визнання його.

КІНЕЦЬ ДЕМОНСЬКОГО ПРАВЛІННЯ

(Переложено з англ. “Вартової Башти” з 1-го жовтня, 1941)

Часть 2

“Не зневажу заповіту мого і не зміню, що вийшло з уст моїх”. — Пс. 89:34.

ЄГОВОВА угода не може бути змінена ані ушкоджена. Його угода згадана в повисшій тексті є Його незламним словом, що Його ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО під Ісусом Христом, Його Олюбленим Сином, буде установлене і володітиме світом в праведності. Нехай добре запам'ятає кожен, хто любить Єгову, а іменно: що ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО є найважливіша річ, через котре ім'я Єгови буде оправдане; що завершення і функціонування ТЕОКРАТІЇ стане скоро відокрите всьому твориву, і що тепер демони зібрали всі свої війська і сили протидіяти ТЕОКРАТІЇ, щоб вони даліше могли в лукавстві володіти світом. Той спір полягає в тому, що всі демони знаходяться проти ТЕОКРАТІЇ, і котрий то спір буде улагоджений остаточно в Армагедоні. Пророцтво Даниїла, будучи тепер зрозумілим, робить ясным питання і дає можливість слугам Єгови побачити й оцінити, що індивідуальне

спасення, хоча є важним для сотворіння, є малої ваги, коли порівняти його з ТЕОКРАТИЧНИМ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ.

² Що вічна угода Єгови — це Його виражений замір установити ТЕОКРАТІЮ під Ісусом Христом, котра володітиме світом в праведності, є запевнено Св. Письмом: “Він, Господь, Бог наш; суди його по всій землі. Вічно пам'ятає він заповіт свій, те слово, що заповів для тисяча родів. Свій заповіт з Авраамом і свою клятву, котрою перед Ізааком клявся”. — Пс. 105:7-9.

³ Угода Єгови з Авраамом була одностороння, і була безумовним заявленням, що Він введе Насіння, тобто Ісуса Христа, Царя, і співучасників, членів Його царства, і що Христос має бути Царем ТЕОКРАТІЇ і володітиме світом в праведності. Давид, котрого ім'я означає “Олюблений”, був типом на Ісуса Христа, олюбленого Сина Божого, і відносно Нього і Його угоди Єгова давно сказав: “Зробив я завіт з ви-

браньцем моїм, я клявся перед Давидом, слугою моїм: На віки забезпечу насінне твоє, і на всі роди престіл твій збудую. Не зневажу заповіту мого і не зміню, що вийшло з уст моїх. Один раз поклявся я сьвятостю мою: Не злукавлю перед Давидом! Насінне його буде по віки, і престіл його, як сонце передо мною; як місяць, так буде він стояти вічно, а сьвідок на облаках вірний".— Пс. 89:3, 4, 34–37.

⁴ Це та угода, про котру Єгова обітував, що вяснить для тих, що люблять Його і служать Йому, і відносно котрих Він каже: "Довірність Господня для тих, що його бояться, а заповіт його на те, щоб звістити їм".— Пс. 25:14.

⁵ Від почину свого бунту і аж до тепер сатана воює проти ТЕОКРАТІЇ, тієї вічної угоди. Тепер в цих останніх днях всі демони під проводом свого вождя збирають всі свої сили воювати проти ТЕОКРАТІЇ. Демонські сили включають всі народи і сотворіння на землі, що є проти царства Божого під Ісусом Христом. Ті сили об'єдналися для великої битви, і про це Ісус сказав Йоану, а тепер відкриває значіння того ж людям, котрих Йоан представляв, тобто останкові, а іменно: "І бачив я із рота змія, і з рота зьвіра, і з рота лжепророка три нечисті духи, подобні до жаб. Се бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі і цілої вселенної, зібрати їх на війну в день той великий Бога Вседержителя".— Одкр. 16:13, 14.

⁶ На землі знаходиться "останок" помазаників Єгови, всі котрі є цілком посвячені ТЕОКРАТІЇ, і котрі тепер мусять затримати свою невинність і непорочність перед Богом. "І в устах їх не знайшовся підступ; вони бо непорочні перед престолом Божим". (Одкр. 14:5) Всі демони невидимі як і видимі є проти цих вірних Божих слугів. Єгова і Його Цар є на стороні останка, і тому останок радується.

⁷ В цій точці, здається, є на місці звернути увагу на той текст в Біблії, котрий через многі роки був знаний як "Текст недільної школи", і котрий був многими неправильно зрозумілим і невластиво застосованим, а саме: "Так бо полюбив Бог сьвіт, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погиб, а мав життє вічне".— Йоана 3:16.

⁸ Релігійоністи говорили, що Бог так полюбив людство світа, людське твориво, що Він дав свого Сина, щоби спасти їх. Певно, що це не є значіння цього тексту. В словах Господа "Так бо полюбив Бог сьвіт" світом, котрого Бог любить, є сьвіт справедливості. Певно, що Бог не любить світа контрольованого дияволом і його демонами, що був знищений в потопі. Певно, що Він не любить й теперішнього лукавого світа, котрого сатана є богом, ані Він не любить лукавих агентів на землі, що зневажають ім'я Єгови і переслідують Його людей, і безперестанно противляться ТЕОКРАТІЇ. Божий замір

від почину був мати новий сьвіт, де домуватиме справедливість. Апостол Петро під натхненням писав: "Нових же небес і землі нової по обітниці дожидаємось, в котрих правда домує".— 2 Пет. 3:13.

⁹ Згадана тут обітниця, є обітницею Божою зробленою Аврааму, що в його Насінню всі роди землі, які будуть жити, благословляться, тобто, всі народи, що коли-небудь житимуть, мусять отримати їх благословення через прийняття Христа і посвячення себе ТЕОКРАТИЧНОМУ ПРАВИТЕЛЬСТВУ під Христом. Вони роблять крок до отримання благословенств через віру й послушенство.

¹⁰ "Насінням після обітниці" є ХРИСТОС, Голова, і тіло, що становить "нові небеса", тобто, урядове ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, столичну організацію. "Новою землею" являються Божі вірні князі на землі, виконуючі прикази й присуди Царя, Ісуса Христа. Сьвіт справедливості складається з невидимої частини, котрою є Христос і видимої, котрою являються представителі Христа на землі. Це означає "сьвіт", тобто сьвіт справедливості, ТЕОКРАТИЯ, яку Бог так полюбив, що назначив, помазав і дав своєму олюбленому Сину бути її Царем і Володарем. Це є той новий сьвіт, Святе Місто, що сходить з неба і володіє річами на землі, і тепер прийшов час, коли Єгова вясняє своїм людям через Христа значіння своєї великої любові до світа справедливості.

¹¹ Бог вислав свого олюбленого Сина Ісуса виконати свій замір, і для того щоби хтось з роду людського переіменився з людського до духового степеня і був співучасником з Ісусом Христом в Його царстві, і через те став частю Христа, то такий мусять бути викуплений. Тому й каже Писання, що Бог "Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погиб, а мав життє вічне". Спасення сотворінь від смерті і надання їм вічного життя є другорядним у великому Божому замірі установити ТЕОКРАТИЮ, новий сьвіт, нові небеса і нову землю. Лише ті, що посвятилися ТЕОКРАТІЇ, можуть мати коли-небудь життя вічне. Їх посвята мусять бути Всемогучому Богу і Ісусу Христу, Його Царю, інакше вони погинуть. Опісля Св. Письмо додає: "Бо не післяв Бог Сина свого на сьвіт, щоб осудив сьвіт, а щоб спасся Ним сьвіт".— Йоана 3:17.

¹² Напевно, це не означає спасення людей яко головна ціль, але означає, що Бог задля свого ім'я установить ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, нові небеса, і через нього установить нову землю справедливості, де правда домує, і де справедливість буде панувати і залишатися навіки. Релігійоністи надали собі надто важливе значення, і через це сатана осягнув успіху в засліпленню їх умів щодо так великої і важливої річі як ТЕОКРАТИЧНЕ ПРА-

ВИТЕЛЬСТВО. Нині Бог зробив цю справу ясною, що ТЕОКРАТІЯ стоїть понад усе інше, і є тому найбільшій важності, і це по тій причині, що саме ТЕОКРАТІЯ оправдає ім'я Єгови. "Вічна угода" — це Його незламне слово, що Він матиме Насіння, яке буде шанувати Його ім'я, оправдає Його, і постаратиметься о средство спасення для всіх, що добровільно поставлять себе під ТЕОКРАТІЮ і посвящаться Богу і Христу.

¹³ Йоану було дане видиво нових небес і нової землі. У видиві він бачив Святе Місто, тобто ТЕОКРАТІЮ, сходячу від Бога з небес, щоб володіти в праведності. Це та ТЕОКРАТІЯ під Христом Ісусом, що виконає Божий замір усунути лукавство і запровадити радість і вічний мир для живущих. Це в тій ТЕОКРАТІЇ, Сионі, домоватиме Бог; як записав Йоан відносно цього видива: "Ось, оселя Божа з людьми, і домоватиме з ними; а вони будуть Його люде, і сам Бог буде з ними, Бог їх". Спевністю, це означає, що кожне людське сотворіння, що житиме вічно, мусить бути всеціло і цілком посвячене Всемогучому Богу і Його олюбленому Сину Ісусу Христу. Це та угода, про яку Бог вічно пам'ятає, слово, котре Він висказав на тисячу родів, угода, котру Він зробив з Авраамом і поклявся Ісааку, позатиписаному Ісусу Христу, що в Його Насінню, Христі, благословенства спливатимуть на тих, що слухаються. Відносно цієї угоди Єгова сказав до свого Олюбленого Сина: 'Я устанавлю навіки і збудую твій престол на всі роди'. — Пс. 89:4.

¹⁴ Тепер повернемося до розбираного пророцтва Даниїла стосовно двох "царів". Щоб обманювати людей загалом і тримати їх, щоб вони не чули і не розуміли Слова Бога Єгови, глава демонів заганяє народи у війну і виставляє серце свого "царя північного" "проти завіту святого" (Дан. 11:28), тобто проти ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА. "Цар північний", котрим являється демоно-контрольована, тоталітарна організація теперішнього часу, є сліпим до правди і тримається фальшу, що світом можуть і будуть володіти людські сотворіння, що вповають на релігію або демонізм яко свого бога.

¹⁵ Інше крило земної організації, що носить ім'я "південний цар", тримається обману, що народами можуть і повинні володіти так звані "демократії" супроти Теократичного правління. Ті два царі є проти Христа, Правильного Володаря світа, і є проти всіх Господніх вірних слуг тепер на землі, і тому Ісус каже до вірних: "І зненавидять вас усі народи [тих двох "царів"] задля ім'я мого". (Мат. 24:9) Пророцтво тепер повертається до подій, що приходять в періоді "часу кінця".

¹⁶ "В призначений час піде він знов на південь; але останній похід не буде такий, як переднійший". (Дан. 11:29) "Він", згаданий в цьому вірші, є "північним царем" представленим в народах, що складають Троїстий союз з папством, ідучим на верху яко духовним дорадником і союзником, ціль котрої то злуки є повернути так звану "Святу Римську Імперію" і дістати панування над світом. "Цар північний" зачав Світову Війну проти "південного царя". Воєнним проводарем "північного царя" був кайзер Німеччини, котрий вирушив дістати Суецький канал і захопити Єгипет. Велика Британія тоді панувала й контролювала Суецьким каналом, і тому стояла як представитель "царя південного". Та світова війна, зачавшись в 1914 р., лютувала протягом чотирьох років і закінчилась безуспішно для "північного царя".

¹⁷ "Але в останньому часі не буде так, як це було в переднійшому [часі]". (Ам. Поп. Вер.) В переднійшому часі, тобто, в часах цезарів воєнна сила Риму завдала поразки "південному царю", і Єгипет впав перед Римом. "В останньому часі", який зачався з 1914 р., результат був інший, як зазначає пророцтво. Коли припинення воєнних дій було зазначено в 1918 р., "цар північний" з Німеччиною на переді, потерпів поразку. "Цар північний" не лише потерпів невдачу, але потерпів надзвичайне поранення в голову. "І бачив я одну з голов його, наче на смерть вбиту, і смертня рана їївилічена, і дивувалася ціла земля, (ідучи) в слід за звіром". (Одкр. 13:3) "Цар південний" завдав ту рану, як показує те, що слідує: "Бо одночасно з ним прийдуть кораблі Киттимські; і він утратить відвагу й вернеться; та розлютиться на святий завіт, і здійснить свій намір, і стане знов уговорюватись із тими, що одступили від святаго завіту". — Дан. 11:30.

¹⁸ "Кораблі Киттимські", без сумніву, визначають військово-морські сили Великої Британії. Подібно Британії Киттим являється островом, котрий то острів є названий Кипром, був переданий Великій Британії через Константинопольську угоду в 1878 р.; і на 5 листопада, 1914 р., Велика Британія включила до складу острів Кипр, котрий внаслідок цього стався частиною держави "царя південного". Військово-морські сили Британії встановили блокаду проти Німеччини і її союзників протягом світової війни в 1914 р., і це відіграло вагому роль в поразці "північного царя" в тому часі. В 1917 р., Сполучені Штати Америки, тоді провіднича демократія землі, вступили у війну по стороні Британії, і це мало много до чинення із спричиненням поразки "північного царя".